

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ..... ๑๗ / ๖๕๕๕
วันที่..... ๑๗ / ก.พ. ๕๕
เวลา..... ๑๖.๕๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ร่างพระราชบัญญัติ
 ๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
 ๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอมติสภาพิจารณาทามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

๑. ผู้เสนอ

(นายนราพัฒน์ แก้วทอง) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

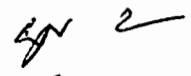
เลขประจำตัวสมาชิก ๑๓๔

กลุ่มงานระเบียบวาระ
รับที่ ๑๑๐/พ. ๖๕๕๕
วันที่ ๒๗ / ๒๗ / ๕๕ เวลา ๑๐.๑๐ น.

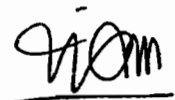
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๒
รับที่ ๗ / ๒๕๕๕
วันที่ ๑๗ / ก.พ. ๕๕ เวลา ๑๖.๕๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป	สำนักการประชุม
รับที่ ๕๐	๖๕๕๕
วันที่ ๑๗ / ก.พ. ๕๕	๑๕.๓๐
Legislative Institutional Repository Thailand	

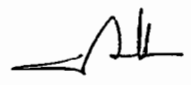
ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.

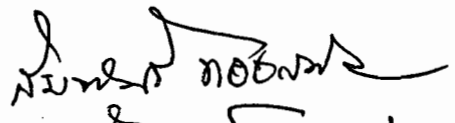
๒.
(... 4 ลือ ทม ไท ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 207 ✓

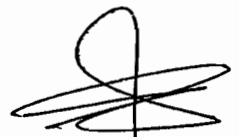
๓.
(... วิมล วัฒนศิริ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... มธม.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 049 ✓

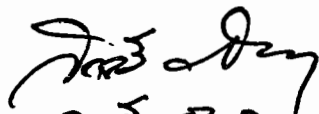
๔.
(... ไชยศร อภิชาติพรหม ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 136 ✓

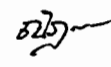
๕.
(... ไชยศร อภิชาติพรหม ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 128 ✓

๖.
(... กานต์ สิงห์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 385 ✓

๗.
(... วิมล วัฒนศิริ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค...
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 377 ✓

๘.
(... ธนัชชา พรพงษ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 440 ✓

๙.
(... วิมล วัฒนศิริ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... มธม.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 332 ✓

๑๐.
(... วิมล วัฒนศิริ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 430 ✓

๑๑.
(... วิมล วัฒนศิริ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค... ปชป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก... 055 ✓

LIRT

ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.

คุณหญิง กัญญา ไสภภพพันธ์

๑๒.

(คุณหญิง กัญญา ไสภภพพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๑๒ ✓

๑๓.

(นายอรอนงค์ ดคำมณี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป. ๔๕๗

หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... ✓

๑๔.

(นายสุรกร ธมรงค์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๗๕ ✓

๑๕.

(นายพนัสนิพนธ์ หงษ์ทองสาลี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๕๓๒ ✓

๑๖.

(นายอภิรักษ์ สวัสดิ์โสภณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๔๘ ✓

๑๗.

(นายวิภาดา เดชบุรินทร์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๕๙๐ ✓

๑๘.

(นายสุรสิทธิ์ เขียวศรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๕๖๗ ✓

๑๙.

(นายพนัส วิฑิตเสรินทร์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๑๑ ✓

๒๐.

(นายสุรสิทธิ์ เขียวศรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๓๕ ✓

นายสุรสิทธิ์ เขียวศรี ๖๖

วันที่
๑๖/๑๐/๒๕

(นายสุรสิทธิ์ เขียวศรี)
เลขที่ ๖๖๘.๒๗๔

กรมราชบัณฑิตยสถาน
๑๖ ก.ย. ๕๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

เหตุผล

โดยที่ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีบทบาทสำคัญในการกระจายรายได้ ปัจจุบันได้มีการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิมที่มีขนาดเล็ก สมควรมีการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งบางประเภท เพื่อให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทุกประเภทดำรงอยู่ได้ตามสภาพเศรษฐกิจการค้าและสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งควรมีมาตรการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

รับรอง

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พ.ศ.

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า กิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภค ใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่

“ค้าปลีก” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนน้อยให้แก่ผู้บริโภค

“ค้าส่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนมากให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายให้แก่ผู้บริโภคหรือนำไปให้บริการต่อ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
“ผู้อนุญาต” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งของราชการ
ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือ
ค้าส่งของหน่วยงานอื่นของรัฐ นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดังต่อไปนี้

- (๑) การขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๒) การขายหนังสือ หรือหนังสือพิมพ์
- (๓) การขายของที่ระลึกตามแหล่งท่องเที่ยว
- (๔) การขายอัญมณีหรือเครื่องประดับ
- (๕) การขายสินค้าอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการจากส่วนราชการ จำนวนหกคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความ
เชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านกฎหมาย ด้านการค้า ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสังคม ด้านละหนึ่งคน
- (๔) กรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชน จำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทน
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แห่งละหนึ่งคน และผู้แทนสมาคม

ที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ค้าปลีกหรือค้าส่ง จำนวนแห่งละสองคน

ให้อธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้ง
ข้าราชการของกรมการค้าภายใน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการตาม (๔) ให้สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
บรรดาสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค หรือบรรดาสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการ
ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง แล้วแต่กรณี เสนอชื่อบุคคลที่เป็นสมาชิกของสถาบันหรือองค์กรของตน
ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชนตามมาตรา ๗
(๓) และ (๔) ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่ง
ที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีก
หรือค้าส่งไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน
เกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการ
ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่
เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ
(๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้ว่าจะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
- (๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

(๘) พ้นจากการเป็นผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค หรือผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริม
การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อกรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่น หรือผู้แทนอื่นของสถาบันหรือองค์กรเอกชนเป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระดำรงตำแหน่ง ของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการจัดระบบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ผู้ผลิตสินค้า เกษตรกร หรือความเป็นอยู่ของประชาชน ชุมชนและสิ่งแวดล้อม

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายธุรกิจหรือรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมทางการตลาด เพื่อลดต้นทุนสินค้า ค่าขนส่ง ให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ และเพื่อให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าดำเนินการตามนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว

(๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๕) มีคำสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

(๖) วางมาตรการในการกำหนด อนุญาต เพิกถอนการอนุญาต และการควบคุมธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่ง

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการ ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องพิจารณาทบทวนการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ อย่างน้อยครั้งหนึ่งในทุกกรอบระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แล้วทำความเห็นเสนอรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับลักษณะต้องห้ามของอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการพิจารณา ทางปกครอง การประชุม และการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามความเคลื่อนไหว สถานการณ์และสภาพปัญหาของการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือ
ค้าส่ง เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและการส่งเสริมและการพัฒนา
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ทิศทางและแนวโน้มของพฤติกรรม
การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รวมทั้งเสนอ
ความเห็นหรือมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การส่งเสริมหรือการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือ
ค้าส่งให้มีความเข้มแข็ง และให้การประกอบธุรกิจทุกประเภทอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้มีบทบาท
ในการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน วัฒนธรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- (๔) กำหนดระเบียบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการประกอบ
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
- (๕) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมอบหมาย
- (๗) ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ส่งบัญชี ทะเบียน
เอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งใน
ระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถาม
ข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียนเอกสารหรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือบุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้อง
- (๓) ออกคำสั่งเตือนเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต
หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก
ตามสมควร

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน
เจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและเพื่อให้ธุรกิจค้าปลีกหรือ
ค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของระบบเศรษฐกิจในชุมชนดำรงอยู่ได้ ให้การประกอบธุรกิจค้าปลีก
หรือค้าส่งดังต่อไปนี้ เป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจ

(๑) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ซึ่งมีขนาดพื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจแห่งใด แห่งหนึ่ง หรือสาขาใด
สาขาหนึ่งหรือมีรายได้ของสถานประกอบธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือสาขาใด สาขาหนึ่งตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๒) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง (๑) หรือจาก
ผู้หนึ่งผู้ใดให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิอย่างอื่น เพื่อประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาหรือเขตพื้นที่
ที่กำหนด และการประกอบธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การส่งเสริมและควบคุมตามแผนดำเนินธุรกิจของบุคคลที่อนุญาตนั้น
โดยผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนการใช้สิทธิดังกล่าว

พื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจขายสินค้า หมายความว่าพื้นที่รวมของทุกชั้นภายในอาคารและ
พื้นที่ภายนอกที่ใช้ประกอบกิจการขายสินค้า พื้นที่ที่ให้บุคคลอื่นเช่าและคลังสินค้าที่อยู่ในบริเวณเดียวกันหรือ
เกี่ยวเนื่องกับพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการขายสินค้า

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐
คณะกรรมการต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหญ่และธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รายย่อย
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งสมัยใหม่ และธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแบบดั้งเดิม ความเป็นธรรมต่อผู้ผลิตสินค้าขนาดกลาง
และขนาดเล็ก ผลประโยชน์และความประสงค์ของผู้บริโภคในพื้นที่ วัฒนธรรม ประเพณี และสภาพสังคมใน
แต่ละพื้นที่ รวมทั้งบทบาทของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในการสนับสนุนการส่งออกสินค้าไทยและ
การกระจายสินค้า สินค้าเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่ด้วย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว
ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต
และในการพิจารณาออกใบอนุญาตแต่ละประเภท หรือในการกำกับดูแลให้ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเป็นไปตาม
มาตรา ๒๑ คณะกรรมการต้องคำนึงถึงหลักการพื้นฐานในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) โดยปกติแล้ว ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหญ่สมัยใหม่ ควรมีที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจในบริเวณรอบนอกเขตชุมชน ในการพิจารณาอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหม่ในเขตพื้นที่ชุมชน คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงขนาดพื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจที่ขออนุญาต ขนาดพื้นที่ และการกระจายตัวของผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งที่มีอยู่เดิมในพื้นที่และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการแข่งขันในเขตพื้นที่นั้น ๆ และความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่

(๒) ในกรณีในพื้นที่ที่พิจารณาผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งอยู่หนาแน่น ทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ทั้งธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม และได้เกิดผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิม ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดเวลาเปิด เวลาปิด หรือเวลาทำการของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในพื้นที่ได้ ทั้งนี้ให้ใช้มาตรการนี้เมื่อมีความจำเป็นและไม่มีหนทางอื่นใดในการเยียวยาผลกระทบต่อผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมในพื้นที่ แต่ต้องมีการหารือกับ ผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นร่วมกัน

(๓) ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่าสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งโดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหญ่ มีเงื่อนไขไม่เป็นธรรมต่อผู้ผลิต หรือผู้จำหน่ายสินค้า ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเรียกข้อมูลจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาใกล้เคียง หาข้อยุติที่เป็นธรรม หรือควบคุมสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่ง และผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าได้

(๔) กำกับดูแลสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งที่ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

(๕) ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้นในพื้นที่ที่พิจารณา ให้คณะกรรมการเริ่มดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวซึ่งรวมถึงขั้นตอนการประชุมปรึกษา รวมทั้งการประกาศเชิญชวน โดยทั่วไปให้ประชาชนในชุมชนส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม การลงทะเบียนเข้าประชุม และระยะเวลาล่วงหน้าที่เหมาะสมให้แก่ประชาชนในชุมชนทราบ ในกรณีที่จำเป็นให้สำรวจความเห็นของประชาชน หากมีผู้ไม่ประสงค์ให้กรรมการพิจารณาดำเนินการในทางใดทางหนึ่งมากกว่าร้อยละสี่สิบ ให้คณะกรรมการดำเนินการทำประชามติในพื้นที่ดังกล่าวโดยเร็ว และให้ผลของประชามติเป็นที่สุด

(๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำสถานประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่ผู้ได้รับอนุญาตต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง

(๗) ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมโดยให้มีการประกาศผ่านสื่อหรือช่องทางอื่นเพื่อให้ผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมทราบโดยเร็ว และทั่วถึง

(๘) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่คณะกรรมการเห็นสมควร ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง

หมวด ๔

การขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๑ และกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๑

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขออนุญาตต้องระบุถึง

- (๑) เหตุผลและความจำเป็นในการขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
- (๒) ขนาดพื้นที่ของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง และวิธีการประกอบธุรกิจ
- (๓) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม ผู้บริโภค และสังคม

มาตรา ๒๓ ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้ และเมื่อเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจ ข้อเท็จจริง หรือพฤติกรรมที่คณะกรรมการอาศัยเป็นหลักในการพิจารณาอนุญาตเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกระยะเวลาหรือเงื่อนไขดังกล่าวก็ได้

ผู้ขออนุญาตซึ่งได้รับคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๓๓

คณะกรรมการต้องพิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าส่งหรือค้าปลีกให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหกสิบวันหลังจากที่ได้รับคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบตามที่กำหนดในกฎกระทรวงครบถ้วน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม ให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา ๒๔ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ต้องดำเนินธุรกิจภายใต้ขอบเขตระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทั้งหมดหรือบางส่วนได้ โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติได้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๒๑ ต้องไม่ขัดกับกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้ใช้ได้กับธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามประเภทที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทใดซึ่งประสงค์จะตั้งสาขาของธุรกิจ
ค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทเดียวกัน ณ ที่ใด ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสาขาตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแล้ว หากต่อมาลักษณะการ
ประกอบธุรกิจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๐ ให้การประกอบธุรกิจดังกล่าวยังคงอยู่ภายใต้
บังคับมาตรา ๒๐ เว้นแต่การประกอบธุรกิจที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากการบังคับการให้เป็นไป
ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานประกอบธุรกิจของผู้ได้รับใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๒ แล้ว ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๖
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะโอนกิจการตามที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตหรือเป็นการตกทอดทางมรดก

การยื่นคำขอโอนกิจการและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๒ หรือ
มาตรา ๒๖ แล้วแต่กรณีตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคล หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทายาทหรือผู้ชำระบัญชี
หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาต เพื่อรับโอนใบอนุญาตในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาต
ตาย สิ้นสภาพนิติบุคคล หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย แล้วแต่กรณี หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลา
ให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบ
ธุรกิจตามใบอนุญาตนั้นต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาท ผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ซึ่งเข้าประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต

เมื่อผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ดำเนินการชำระบัญชีหรือจัดการทรัพย์สินของ
ผู้ได้รับอนุญาตจนแล้วเสร็จ ให้ใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง
มาใช้บังคับแก่ผู้อนุญาตโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจ
ทุกแห่ง

มาตรา ๓๒ ถ้าใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือใบอนุญาตตั้งสาขาสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๒ ไม่อนุญาตให้ตั้งสาขาตามมาตรา ๒๖ หรือไม่อนุญาตให้โอนกิจการตามมาตรา ๒๔ หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตที่เลิกประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือเลิกสาขาใดสาขาหนึ่ง ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกประกอบธุรกิจหรือวันเลิกสาขานั้น

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๐ อยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๒๐ มีผลใช้บังคับ ยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นมีผลใช้บังคับ และให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้โดย ไม่ชักช้า ในระหว่างนั้นผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งนั้นต่อไปได้ โดยมีฐานะเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕ การอุทธรณ์

มาตรา ๓๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การค้าปลีกหรือค้าส่ง ด้านสังคม มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายในเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๗ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๘ และจะเป็นกรรมการในคณะกรรมการไม่ได้

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๓๙ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๐ อนุมาตรา (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มาใช้บังคับกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการที่ไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๒ ไม่อนุญาตให้จัดตั้งสาขาตามมาตรา ๒๖ ไม่อนุญาตให้โอนกิจการตามมาตรา ๒๙ หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ ให้ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยเป็นประการใด ให้คณะกรรมการ ผู้ขออนุญาต หรือผู้ได้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี ปฏิบัติตามนั้น

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๑๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเตือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

LIRT

มาตรา ๔๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือตั้งสาขาโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองแสนบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้ รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๕๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.

โดยที่ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและมีบทบาทสำคัญในการกระจายรายได้ ปัจจุบันได้มีการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิมที่มีขนาดเล็ก สมควรมีการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งบางประเภท เพื่อให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทุกประเภทดำรงอยู่ได้ตามสภาพเศรษฐกิจ การค้าและสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งควรมีมาตรการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม จึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒.๑ กำหนดบทยกเว้นมิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งของราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น และธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเกี่ยวกับสินค้าบางประเภท (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๕)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง องค์กรประกอบคณะกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๗ ถึงมาตรา ๑๔)

๒.๓ ให้จัดตั้งสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งใน กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และการปฏิบัติการ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๑๙)

๒.๔ กำหนดวิธีการจัดระบบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เพื่อให้ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อย ดั้งเดิมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของระบบเศรษฐกิจในชุมชนดำรงอยู่ได้ ตลอดจนวิธีการอยู่ร่วมกันของธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่งรายใหญ่และธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รายย่อย ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งสมัยใหม่ และธุรกิจค้าปลีกหรือ ค้าส่งแบบดั้งเดิม ความเป็นธรรมต่อผู้ผลิตสินค้าขนาดกลางและขนาดเล็ก ผลประโยชน์และความประสงค์ของ ผู้บริโภคในพื้นที่ วัฒนธรรม ประเพณี และสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งบทบาทของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่ง ในการสนับสนุนการส่งออกสินค้าไทยและการกระจายสินค้า สินค้าเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ชุมชน ในพื้นที่ด้วย (ร่างมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑)

๒.๕ กำหนดขั้นตอนการขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาตแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีก และค้าส่ง (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๓๕)

๒.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ตลอดจนกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๔๑)

๒.๗ กำหนดโทษทางอาญาในกรณีที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๒ ถึงร่างมาตรา ๕๐)